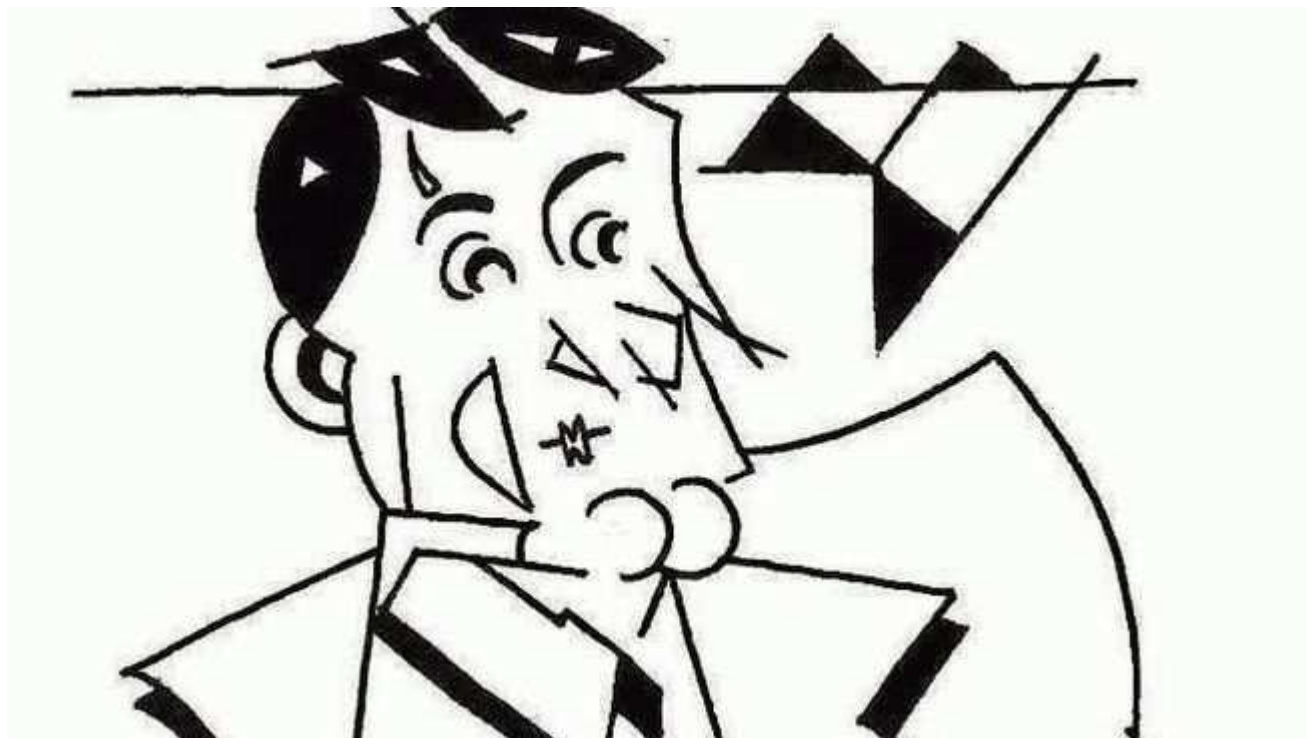

Francesc Pujols, superheroi català

IGNASI ARAGAY | ACTUALITZADA EL 07/05/2016 00:00

Avui, en aquest diari especial del còmic, dedico l'article a una de les personalitats intel·lectuals més extravagants que ha donat la Catalunya del segle XX en el terreny del pensament, Francesc Pujols. La seva peculiaritat, que abraça tant l'obra com la persona, agafa una dimensió desconeguda a la desenfrenada història il·lustrada que li han dedicat l'escriptor Sebastià Roig i el dibuixant Toni Benages Gallard, autors de *Les extraordinàries aventures de Francesc Pujols* (ed. Males Herbes).

Com que en aquest ARA dibuixat el protagonisme l'han de tenir les imatges, seré breu. Només dues coses. Primera: bravo al joc desinhibit dels autors amb la tradició, amb una patum de les lletres i el pensament. Cal munyir les vaques sagrades, esclar que sí. Sens dubte cal estudiar-les, però també divulgar-les per tots els mitjans, incloent-hi el còmic. Si resten intocables, efectivament ningú no les toca i es moren de fàstic a les lleixes de les acadèmies. Bravo, doncs, per a Roig i Benages, que des de la primera pàgina fan de l'estrafolari Pujols algú encara més estrafolari, un superheroi de còmic per les aventures del qual transiten des de Dalí fins a Duchamp, del Darder del Negre de Banyoles al periodista assassinat per la FAI Josep Maria Planes, del pintor Ramon Pichot al poeta Carles Fages de Climent... Les bogeries que els uneixen fan d'aquest llibre un homenatge inclassificable al Pujols inclassificable.

La segona cosa: ja que som en el terreny de la desmitificació, cal dir-ho clar i pujolià. La seva famosa profecia en el sentit que arribarà un dia que els catalans ho tindrem tot pagat quan voltem pel món, efectivament, s'està complint, però a l'inrevés. Els catalans, maltractats a casa nostra, no tenim més remei que seguir sortint a la recerca d'aventures que ens buiden les butxaques. Si restem a la terra mare, ens escuren; i si marxem, també. Abans voltàvem d'incògnit, camuflats d'espanyols, mentre que ara ja ho podem fer com a catalans. Però precisament com que ja se'ns reconeix, s'ha acabat el xollo, hem de pagar peatge també a fora per voler ser catalans. En fi, la màgia pujoliana -també la pujolista- ha estat desemmascarada. Només ens resten, doncs, dues opcions: o seguim en un món de fantasia, el de Francesc Pujols que tan bé han reinventat Roig i Benages en aquest còmic, o ens llancem de cap a una altra cosa, assumint tots els perills que la realitat sempre comporta.